

Voetstappen

Column hoofdredactie OnderWeg

Ad de Boer - 15 oktober 2016

Ik hoor ze nog: de dreunende voetstappen op de houten vloer waarmee een gemeentelid tijdens het gebed de kerk uitliep. Dat de dominee God dankte voor het wegsturen van Open Brief-schrijver Schoep door de synode, kon hij niet meemaken. Zo heeft iedereen zijn of haar eigen herinneringen aan die donkere tijd van vijftig jaar geleden. En bij wie zelf slachtoffer of – dat kan ook – dader was, zijn die vaak nog heftiger dan bij mij.

Wat mooi als mensen die familie zijn de vrede onderling kunnen bewaren, zingt Psalmen voor Nu 133. En dus: wat erg als dat niet gebeurt. Daarom is het goed dat die verschrikking herdacht wordt – in kerkdiensten, op een congres en zo meer – en dat het herstel van de breuk gevierd wordt: twee ex-geliefden die elkaar vijftig jaar na hun scheiding weer terugvinden.

Wat toen speelde, zou vandaag niet meer tot een scheuring leiden. Maar persoonlijk en kerkelijk individualisme, moeizaam omgaan met diversiteit in de kerk en verschil van mening over wat fundamenteel is en wat niet, zijn ook vandaag aan de orde. In beide kerken. We vinden het allebei lastig om bij verschil van mening (bijvoorbeeld rond de vraag of vrouwen of samenlevende homo's ambtsdrager mogen zijn) goede, inhoudelijke gesprekken te voeren. De diepte in, de Bijbel open. Wat zei God toen en wat zegt Hij nu? In de GKv gaat het vaak te fel of is het een dialoog tussen doven. In de NGK gaat het vaak te soft, haast onverschillig; jij jouw mening, ik de mijne.

Vijftig jaar geleden werden gemeenten, dominees en kerkleden die hun eigen weg gingen de kerk uitgezet. Dat nooit meer, zeggen we nu. Maar hoe ga je in de kerk dan wel met stevige verschillen van mening om? Ik heb er geen blauwdruk voor. Maar als je gezegd hebt dat je bij elkaar hoort, is het probleem van de ander ook dat van jou. In het ene lichaam hebben oog en voet elkaar immers nodig. Daarom: nooit meer denken dat je als kerk in je eentje iets kunt doordenken en oplossen. Nooit meer voorwaarden vooraf: pas als jullie..., dan zullen wij... Maar sámen op weg gaan, de ene voet voor de andere. Niet precies wetend waar we zullen uitkomen, maar wel dat het Woord van God genoeg licht geeft voor de volgende stap.

<https://www.onderwegonline.nl/7853-redactioneel-voetstappen>